

תת"ע 6158/08/13 - מדינת ישראל נגד לאון יהודה דידה ברמי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 מרץ 2014

תת"ע 6158-08-13 מדינת ישראל נ' ברמי

כב' השופט עופר נהרי
בפני
בעניין: המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשם: לאון יהודה דידה ברמי

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שהנאשם נהג במכונית בצומת הרחובות לה-גארדיה ודרך משה דיין בת"א, ובהתקרבו למעבר חציה, לא איפשר הוא עפ"י הטענה להולכי רגל שחצו במעבר החציה להשלים את החציה בבטחה וזאת בניגוד לתקנה 67(א) לתקנת התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר משה טל ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1). לבקשת הנאשם השוטר גם ערך תרשים באולם ביהמ"ש וזה הוגש לבקשת הנאשם וסומן (נ/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

מסקנתי בעקבות התרשמותי הישירה מן העדויות ובעקבות מתן הדעת לראיות הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם בכתב האישום וכי לא זו בלבד שעמדה היא בנטל ההוכחה מכח עדותו של השוטר, אלא שלכך מצטרפת אף עדותו של הנאשם עצמו אשר מחזקת ומאששת את דבר ביצוע העבירה על ידו.

ואסביר כל זאת כמפורט להלן:

לא היתה מחלוקת כי ברחוב משה דיין היה מצוי מעבר חציה וכי במעבר חציה זה - בעת הרלבנטית ולנוכח אור ירוק משותף להולכי רגל ולכלי רכב הפונים ימינה מרח' לה גארדיה - זכות הקדימה היא להולכי רגל במקום.

לא היתה גם מחלוקת שהנאשם ביצע שם עם רכבו פניה ימינה מרח' לה גארדיה לרח' משה דיין.

בנסיבות אלה זכות הקדימה במקום היתה להולכי רגל.

השוטר עשה עלי רושם מהימן ומקצועי בעדותו.

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר מן המצוי בו עולה כי היה לו שדה ראייה ראוי אל עבר מעבר החציה הרלבנטי וכי גם היה מרוכז במתרחש.

הנאשם עצמו העיד כי לא ראה את השוטר אלא רק בשלב שהשוטר כבר הורה לו לעצור (ראה נא את עדות הנאשם בעמ' 5 שורות 18-19 לפרוטוקול).

נמצאת אומר לפיכך שהנאשם איננו יכול לסתור את גירסת השוטר על כי בעת הרלבנטית שבה התרחש האירוע על מעבר החציה, היתה תשומת ליבו של השוטר נתונה לנדרש. ובמילים אחרות: אם הנאשם עצמו מכיר בכך שהוא לא ראה כלל את השוטר אלא רק בשלב שהשוטר כבר הורה לו לעצור, אזי הדעת נותנת שהכרח עפ"י שכל ישר שהנאשם לא ראה להיכן היתה תשומת לב השוטר בעיתוי שמעט לפני כן ואשר הוא הוא העיתוי הרלבנטי לנושאו של תיק זה.

האירוע התרחש באור יום (בשעה 08:00 בבוקר).

הנאשם טען כי לשוטר לא היה שדה ראייה לאכיפה ממקום תצפיתו, אך הנאשם לא הביא כל ראיה לתמוך בטענה זו וזאת למרות שניכר שבישיבת ההקראה (ראה הפרוטוקול מיום 16/9/13) ציין הנאשם: "אני צילמתי".

כאמור, השוטר עשה עלי רושם מהימן, ומן הפרטים המרובים אשר מצויים בדו"ח ת/1 - ואשר אותם הנאשם גם לא סתר - מתבקשת המסקנה שהשוטר בהחלט ראה את מהלכיו של הנאשם ואת מהלכיו של הולך רגל שאולץ להאט את מהלכו על מעבר החציה לנוכח רכבו של הנאשם עת הגיע הולך הרגל כבר לפס הרביעי במעבר החציה.

אך זאת ועוד: מעדותו של הנאשם עצמו עולה כי הוא לא נתן זכות קדימה כנדרש במעבר החציה.

עולה מעדותו של הנאשם עצמו שהולך רגל (והנאשם לא היה בטוח אם היה זה הולך רגל או הולכת רגל - ראה עדותו של הנאשם בעמ' 5 שורה 19 לפרוטוקול) נראה על ידו (ע"י הנאשם) בזווית העין על מעבר החציה ואכן, לגירסת הנאשם עצמו, הולך הרגל נאלץ להמתין עד שהנאשם "סיים את הסיבוב" לדבריו.

מוצא אני לנכון לצטט בהקשר זה מעדות הנאשם:

"אני זוכר בזווית העין שאישה, אני חושב אישה, לא בטוח, אישה נוספת הכוונה, כמעט בטוח שזו אישה, ראיתי בזווית העין, ירדה מאי התנועה התחילה ללכת מכיוון מזרח והמתינה שאני אסיים את הסיבוב. האוטו שלי זה אוטו רחב. זה ג'יפ". (מתוך עדותו של הנאשם בעמ' 5 שורות 19-21 לפרוטוקול).

ובהמשך הוסיף הנאשם והעיד:

"ראיתי מצד שמאל בזווית עין את האישה יורדת מאי התנועה ומאיטה. מאיטה כמו שהשוטר אמר. רק שלא היתה לה סבלנות כנראה להמתין שאסיים את כל ה... , אולי מיהרה". (מתוך עדותו של הנאשם בעמ' 5 שורות 24-25 לפרוטוקול).

ובהמשך הוסיף וחזר הנאשם:

"אם אמרתי שהולכת הרגל באה מכיוון אי התנועה, כלומר משמאל לימין, המתינה לך, אני אומר נכנסה והמתינה... היא היתה צריכה להמתין כדי שאשלים את הסיבוב". (מתוך עדותו של הנאשם בעמ' 6 שורות 12-14 לפרוטוקול).

ובסיכומיו בפני בית המשפט בחר הנאשם הנכבד להוסיף ולספר כדלקמן:

"הלכה על המעבר חציה, שלישי או רביעי אני לא ראיתי את זה אבל הוא ראה. ראה רכב על מעבר החציה, אשה הולכת ומאיטה". (מתוך דברי הנאשם בעמ' 9 שורות 5-6 לפרוטוקול).

הנה כי כן, הנאשם עצמו מודה ומספר בבית המשפט שהולך רגל (אין הנאשם בטוח אם זה היה הולך רגל או הולכת רגל) ירדה/ה לכביש מאי התנועה ויתכן, אף לדברי הנאשם, שהולך הרגל אכן כבר הגיע לפס הרביעי של מעבר החציה ונאלץ לעצור.

לנוכח הדברים הללו שצוטטו מפיו של הנאשם עצמו אראה לנכון, בכל הכבוד, להסביר לנאשם הנכבד כי אל לו לנהג להתחרות עם הולך רגל על זכות הקדימה במעבר חציה.

כוונתי לכך שעפ"י תרשים השוטר (נ/1) לנאשם היה שדה ראייה ישיר אל עבר אי התנועה.

הולך הרגל חצה אליבא דכל הדעות ממזרח למערב וירד מאי התנועה האמור. הדעת נותנת לפיכך שעל הנאשם היה לראותו אף עוד בהיותו על אי התנועה, ובוודאי שלא לראותו רק כשכבר הגיע הולך הרגל לפס הרביעי (מתוך 9 פסים) במעבר החציה.

הגעה לפס רביעי מתוך תשעה פסים במעבר חציה פירושו מצב שבו הולך הרגל כבר עבר כמעט כמחצית רוחב הכביש.

בניגוד לשיטתו של הנאשם, בנסיבות שכאלה הולך רגל איננו נדרש לעצור או להאט על מעבר החציה כדי לאפשר לנאשם "להשלים את הסיבוב" (כלשונו של הנאשם).

העובדה שהנאשם מתאר כי הוא היה עדיין במהלך סיבוב בעת שהולך הרגל כבר הגיע לפס הרביעי והולך הרגל נאלץ לעצור, פירושה שהולך הרגל ירד לכביש עוד לפני כן ופירושה שעל הנאשם היה לראותו מוקדם יותר מן השלב שבו ראה אותו ושעל הנאשם היה ליתן לו זכות קדימה ולא לגרום לו לעצור את הליכתו על מעבר החציה על מנת שלא להיפגע מג'יפ הנאשם.

לא הולך הרגל צריך היה לעצור בפס הרביעי על מעבר החציה כדי לאפשר לנאשם הנכבד "להשלים את הסיבוב" עם רכבו, אלא היה זה על הנאשם לעצור כדי לאפשר להולך הרגל לחצות בבטחה.

חיזוק ניכר לגירסת השוטר מצוי אם כך כאמור בעדותו של הנאשם עצמו על כי אכן היה הולך רגל נוסף שהנאשם מחויב היה בנסיבות ליתן לו זכות קדימה אך לא נתן לו זכות קדימה.

הנאשם עשה נסיון לטעון כי מעבר החציה בעייתי מבחינת שדה הראיה לנהגים, ואולם אין להתבלבל בעובדות. יש לשים לב שהערת השוטר בענין זה - כפי שהסביר השוטר - איננה רלבנטית כלל לכיוון נסיעתו של הנאשם בצומת ולכיוון חציית הולך הרגל באירוע דנן אלא היתה רלבנטית לו היה הנאשם מגיע לצומת מכיוון נסיעה אחר.

לא נטען כי בין השוטר לנאשם קיימת היכרות קודמת כלשהי כביכול אשר תביא כביכול את השוטר לנקוט בחוסר אובייקטיביות באכיפה כלפי הנאשם.

אף אין בידי לקבוע כי השוטר נקלע לטעות באבחנה, וזאת בפרט לנוכח החיזוק המשמעותי המצוי ממילא בתוכן עדותו של הנאשם עצמו בתיק זה.

אציין לבסוף כי ער אני לכך שעדות יחידה מטעם התביעה מונחת בפני בתיק זה ולקחתי זאת כנדרש בחשבון טרם הכרעה.

לאור כל המפורט וכל המנותח לעיל, מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 20 מרץ 2014, במעמד הצדדים.

חתימה